

GYMNÁZIUM PŘÍPOTOČNÍ

Den exkurzí 9.11. 2016

Zpracovala: Mgr. Lucie Kamenová

Přehled exkurzí

I pro letošní rok jsme pro studenty přichystali bohatou škálu různých exkurzí, díky kterým měli možnost strávit den v prostředí pro ně zajímavém.

- Přípo: Můžeš
- Kutná Hora
- ZOO
- Národní galerie
- Český rozhlas
- Festival Mezipatra
- Muzeum čokolády
- Clam-Gallasův palác
- Americké centrum
- Plzeň - Techmania
- kino Světozor
- Hudební zkouška
- Štefánikova hvězdárna
- Karlštejn
- Španělský institut
- HZS Mělník
- Ústřední čistírna odpadních vod
- ČS AV Praha
- Městská knihovna v Praze
- Troja – lidské stopy v krajině
- Návštěva soudu
- Památník hrdinů heydrichiády
- Uprchlická centra 30. let 20. století

Český rozhlas

Koordinátorky: PhDr. Petra Holubová, Mgr. Lucie Kamenová

HISTORIE:

Dne 18. 5. 1923 ve 20:15 ve stanu postaveném na tomto místě bylo zahájeno pravidelné vysílání ČS Rozhlasu.

V průběhu let se Československý Rozhlas vyvíjel a nakonec mu vláda vystavěla sídlo ve Vinohradské ulici v Praze, kde stojí dodnes.

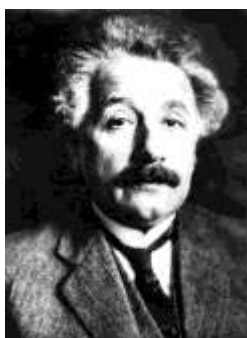
Roku 1945 se zřítilo na ČS Rozhlas letadlové torpédo, budova byla téměř zničená.

Roku 1968 okupace vojsk Varšavské smlouvy.

Osobnosti Československého rozhlasu.

„Exkurze nás velmi zaujala a potěšila. Myslím, že bychom měli podnikat takovéto akce častěji. Skvělá paní průvodkyně nás seznámila poměrně dopodrobna s historií rozhlasu. Akci všichni hodnotíme velmi kladně a nejvíce nás zaujal výtah Páternoster, žádné zápory ani výtky jsme nenašli. Moc děkujeme za příjemně strávené dopoledne.“

Kubiš, Pazdera, Hošek, Studnička

„Exkurze byla zajímavá. Dozvěděli jsme se například, že si studenti posledních dvou ročníků vysoké školy mohou bezplatně vyzkoušet práci v Českém rozhlase. Dále je pro studenty možnost si poslechnout audioknihy. V rámci prohlídky jsme se svezli paternostrem a viděli jsme vysílací studia.“

Mrázková, Pecharová, Plecítá (1.B)

První vysílání Českého rozhlasu bylo 18. května 1923 v Praze-Kbelích ve stanu. Československo bylo v té době teprve druhá evropská země, kde mohli lidé vysílání pravidelně poslouchat. Dnes je na tomto místě postaven památník. Roku 2007 byl postaven komplex tří budov Českého rozhlasu tak, jak ho známe dnes.

V budově se nachází spousta místností pro živé vysílání, dále obrovská místnost pro symfonický orchestr, která je speciálně vybavená pro skvělou akustiku. Studium 7, což je studium, které je specifické pro možnost změny povrchu podlah, pro vysvětlení: mají možnost měnit materiál na podlaze, podle toho, jaký zvuk potřebují vytvořit.

Český rozhlas pomáhá:

Český rozhlas také pomáhá lidem v nouzi. Například při přírodních katastrofách se zřizují nouzová callcentra, která mají pomáhat lidem v těžkých životních situacích.

Dále podporují projekty: Světluška – Kavárna po tmě, Daruj krev, partner pražské Zoo,...

Zajímavost o moderátorech:

Ku příležitosti 90. výročí Českého rozhlasu se rozhodl moderátor Jan Pokorný a moderátorka Lucie Výborná vytvořit rekord v počtu rozhovorů se slavnými osobnostmi. Podařilo se jim promluvit se 100 lidmi a trvalo jim to 21 hodin.

„Exkurze se naší skupince velice líbila, dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací, zvlášť nás příjemně překvapila paní, která nás celým českým rozhlasem prováděla a ochotně nám odpovídala na všechny dotazy.

Ovšem největší zážitek byl pro nás „Paternoster“ což je starodávný výtah a my jsme měli tu čest, se tímto výtahem svést.“

Miriam Kaufmannová, Tereza Doškářová, Andrea Petrášková, Ondřej Seidel (3.D), Kateřina Kofroňová (3.A)

Uprchlická centra 20. a 30. let

Koordinátorka: Mgr. Eva Svobodová

„Exkurzi jsme zahájili na Masarykově nádraží, kde jsme dostali mapy a tablety. Materiály k výkladu jsme pomocí textů doplňovali. Poté jsme se přemístili do Slovanského domu, do Jeruzalémské ulice, kde stojí Jeruzalémská synagoga. Celou exkurzi jsme zakončili na Hlavním nádraží.“

Karlštejn

Koordinátorky: Mgr. Jindřiška Dufková, Mgr. Jaroslava Homolková

V rámci dne exkurzí 9. 11. 2016 jsme navštívili hrad Karlštejn. Náš výlet začal na karlštejnském nádraží, odkud jsme se vydali nejkratší cestou na hrad. Procházeli jsme vesničkou Budňany, které se nyní říká Karlštejn. Mohli jsme vidět kostel sv. Palmácia a na náměstí sochu sv. Šebestiána.

Z náměstí jsme se vydali na hrad původní cestou. Po cestě jsme mohli vidět Studniční věž. Dále jsme pokračovali klikatou silničkou a pak do kopce až na hrad. Když jsme se dostali na nádvoří hradu, nejdříve jsme se podívali do Studniční věže, na hradby a pak jsme vyrazili na prohlídku. Průvodce nám dělala paní profesorka Dufková, protože dříve na hradě dělala průvodkyni. Viděli jsme Manskou síň, ve které se nachází kaple sv. Mikuláše, kde je umístěn gotický oltář, který se původně nacházel v kostele sv. Palmácia. Dále jsme se vydali do ložnice Karla IV., kde jsme si mohli prohlédnout jeho osobní cestovní oltář. Zde se nachází i socha sv. Kateřiny.

Pak jsme prošli audienční síň, sál předků a dále Mariánskou a Velkou věž. V Mariánské věži jsme si prohlédli kostel Panny Marie, na jehož stěnách se nachází malby s biblickými motivy. Karel IV. zde přijímal a ukládal ostatky svatých. K tomuto kostelu přiléhá kaple sv. Kateřiny, která sloužila jako soukromá oratoř pro císaře.

Poslední částí exkurze na Karlštejně byla Velká věž. Po schodišti zdobeném nástěnnými malbami jsme vyšli do druhého patra, ve kterém se nachází kaple sv. Kříže, která nám všem vyrazila dech. Dříve zde byly uloženy korunovační klenoty a ostatky svatých. Obrazy, které jsou umístěné na stěnách kaple, zároveň sloužily jako relikviáře. Kaple je rozdělena zlatou mříží na dvě části, sám Karel IV. vstupoval na důkaz pokory a úcty za zlatou mříž bos.

Dle mého se nám exkurze na hrad Karlštejn nadmíru vydařila. Počasí nám vyšlo náramně, a i když byla zima, výlet jsme si užili a obohatili své mozky o další zajímavé informace.

Americké centrum

KOORDINÁTORKA: Mgr. Joanna Bártová

AMERICAN CENTRE

On 9.11.2016 we visited the American Centre in Prague. First of all we got some basic information about the U.S elections. The organisers were tired because they had an action connected with this event during the night. We could see it all around us because of the remaining decorations. The atmosphere there was more prodemocratic but the results were as they were. Then they showed us the library of the American Centre. After that we got an introduction into the work of the American Centre and the embassy. They told us about the financial support system for the events that cannot finance themselves.

After getting to know the centre we went to see a movie about the American space programme focused on the exploration of Mars. Scientists were developing a new robot called Curiosity and we got to see the whole process of its construction in details. It was the third robot that went to explore the surface of Mars. The scientists were facing many technological problems- especially connected with the landing process. They were successful with solving all of them and the robot landed safely on the surface of Mars. This project took place in 2013 and they are still improving the technologies and preparing other expeditions to Mars.

The majority of us didn't even know about the existence of this centre and were gladly surprised that something like this exists. We found as the most interesting part of our visit the information about the system of grants and all the actions of the centre and the embassy.

Jakub Zelinka 4C

Adam Kolomazník 1B

Film Ikarie XB 1

Koordinátorka: PaedDr. Hana Dědková

Exkurze byla vybrána z nabídky Týden vědy a techniky a její anotace zněla následně:

„Ikárie XB 1 Dobrodružná cesta vesmírem v jednom z nejslavnějších českých sci-fi filmů je vystavěna na dramatickém příběhu, technice budoucnosti a popisu všedních dní mnohačlenné posádky. Děj se odehrává v roce 2163, kdy se raketa Ikarie XB 1 s početnou vědeckou posádkou vydává hledat život na planety v soustavě Alfa Centauri. Její posádka, složená z vědeckých kapacit různých oborů, je daleko od sluneční soustavy vystavena neznámým, nepředstavitelným hrozbám. Ale veze si s sebou i řadu svých všedních lidských starostí a radostí. Kališovy černobílé obrazy v širokoúhlém formátu, Liškova novátorská elektronická hudba a přesvědčivé kulisy i kostýmy vytvářejí stylisticky vytríbený fikční svět daleké budoucnosti. Po skončení filmu bude následovat přednáška se zástupci CESNET na téma „Moderní způsoby a nástroje pro restaurování filmů v prostředí optických sítí.“

Po zhlédnutí a přednášce v nás tato exkurze zanechala TOTO:

We were in the cinema to see a film called Ikarie XB1. I chose this excursion, because I thought it could be interesting. It was not. It was an old film full of boredom. I did not find it interesting, because it was too long and actors were only speaking and speaking. They told us that this film is the one of the best films in Czech sci-fi history. They could not have been more wrong! Special effects were ok, but the whole film was not that good. And the speech from a guy from CESNET was even more boring. I still do not know what he was talking about!

Jakub Dědek 3.D

Did you like the movie? NO! It was boring. It gave nothing to us.. This day is for students. It should be more about them and for them. We are tired of black and white movies. Young people do not like long movies. We like short, witty and crazy videos. We are given everything so quickly and so it should be like that. And we think that in 2163 we will know a lot about the universe. It is our opinion.

Alena Benešová and Nikola Feštrová (4.A)

Ikarie XB1 is the Czech Sci-fi movie from year 1963. It was about the expedition which takes place in year 2163. Ikarie XB1 was the name of the spaceship which was released from Earth on an expedition to search life in a system Alpha Centauri. The crew of the ship was composed of 40 scientists. On their journey they are facing obstacles such as a psychological state of other crew members, discovery of old shipwreck and radiation from the dark star. At the end they find out that the aliens from Alpha Centauri helped them.

Julie Weissová, Jiří Landsmann , Vojtěch Slaboch 4.A

Dříve než *Vetřelec*, *Solaris*, *Vesmírná Odyssea* či *Star Trek* dobyla vesmír *Ikarie XB 1*. Náš jedinečný (a bohužel takřka jediný) příspěvek do žánru science-fiction, jež se díky své kvalitě dostal až do amerických kinosálů, bohužel v současné době opomíjený a neznámý pro mladší generaci. Hlavní devízou je režisér Jindřich Polák a scénárista Pavel Juráček, kterým se i přes nemalý ideologický vliv dané doby podařilo natočit osobité drama, jenž v české kinematografii nemá obdoby. Vše je postavené na protagonistech s rozličnými názory a charakteristickými rysy, kteří při svém vesmírném dobrodružství prochází běžnými nesnázemi jako je stesk po domově a nejbližších, láska či pouhá snaha o přízeň ženy. Titulními představiteli jsou legendy české kinematografie jako Dana Medřická či Zdeněk Štěpánek a Radovan Lukavský, tehdejší bardi Národního divadla. První polovina filmu obsahuje několik žertovných scén odlehčenějšího rázu, postupně však scény gradují do neutichajícího napětí prolutého s hutnou atmosférou. Po dějové stránce je snímek příliš ochuzený a chvílemi se dostavuje až znuděnost z pozvolné výpravy a minimální příběhovosti. Propracované futuristické náměty spojené s interiéry kosmické lodi napomáhají navodit pocit uvěřitelnosti a reálnosti, která je pro tento druh filmu natolik výjimečná. Intenzivní hudební podtext a bravurní kamera prohlubují divákovu malomyslnost a bezvýchodnost. *Ikarie XB 1* představuje prvopočátek zlaté éry science-fiction a zajisté by si zasloužila větší oblibu u českého diváctva, nejenom u fajnšmekrů daného žánru.

Tomáš Stibor 4.A

Španělský institut

Koordinátorka: Mgr. Jitka Šašková

K příležitosti dne exkurzí jsme navštívili španělský institut Cervantes. Absolvovali jsme přednášku o fungování institutu a o rozšíření španělštiny ve světě. Dozvěděli jsme se, že institut je rozdělen na 3 části.

První částí je knihovna Carlose Fuentes, se kterou nás seznámila knihovnice Teresa Izquierdo. Zhlédli jsme virtuální prohlídku celé knihovny, kterou jsme později i navštívili. Dostali jsme dvě možnosti využití služeb knihovny. Buď si můžete knihy přečíst v knihovně bez registrace, anebo se zaregistrovat a vypůjčit si knihy domů. Mimo knih nabízí knihovna vypůjčení filmů, hudby, časopisů a učebnic.

Druhou částí institutu je studijní oddělení, se kterým nás seznámil Salvador Almadana. Součástí jeho přednášky bylo vyplnění kvízu.

Poslední částí nás provedla Delia Antelo, vedoucí kulturního oddělení. Během její přednášky jsme navštívili expozici typografického umění ve výstavním sále, který je také součástí institutu.

Celá exkurze byla ve španělském jazyce. Pro nás jako pro první ročník to bylo po jazykové stránce trochu náročnější, ale pochopili jsme podstatu celého výkladu.

Rozšířili jsme si znalosti o Španělsku a o španělském jazyce. Účelem exkurze byla komunikace v cizím jazyce.

Ema Šimáčková, Julie Stříbrná, Michaela Lyachová a Veronika Slavíková (1.D) ©

Navštívili jsme španělský institut, kde jsme po celou dobu mluvili španělsky a kde jsme se dozvěděli mnoho nových informací ohledně chodu institutu. Nejprve s námi mluvila knihovnice Teresa Izquierdo, která nám říkala vše o daném institutu. Poté k nám přišel koordinátor Salvador Almadana, který nám rozdál pracovní listy, které se týkaly jak španělského, tak španělské kultury jako samotné. Snažil se s námi o komunikaci. Samozřejmě celý proslov a veškerá komunikace byly ve španělštině. Jako třetí se nás ujala slečna, která se starala o kulturní oddělení. Jmenovala se Dalie Antelo a byla velmi milá. Po její krátké přednášce nás vzala do výstavního sálu, kde jsme si mohli prohlídnout díla týkající se španělské typografie. Po prohlídce sálu nás vzala do knihovny, kde se nás opět ujala Teresa Izquierdo, která nám popisovala postup při hledání knih, CD, DVD. Informovala nás o jejich webových stránkách, kde si můžeme najít knihy daného institutu a následně, v jaké sekci si je můžeme najít. Při odchodu jsme byli informováni o návštěvách španělského institutu. Do budoucna si jsme jisti, že institut znovu navštívíme díky příjemnému vedení a hezkému prostředí uvnitř budovy.

Adam Petrák, Filip Matějů, Adriana Ondrášková

Přednáška o fotografii v Městské knihovně v Praze

Koordinátorka: Mgr. Martina Hetmerová

Drony trochu jinak

Dne 9. listopadu jsme v rámci Dne exkurzí dostali možnost navštívit přednášku Petra Jana Juračky, který v současné době působí jako akademický pracovník na Přírodovědecké fakultě univerzity Karlovy a zároveň se zabývá focením a natáčením pomocí dronů.

Jeho cesta začala před 4 lety, v době, kdy použití dronu bylo jen výsadou armády. Bylo tedy nutné si vytvořit vlastní dron. Stálo ho to tehdy 3 měsíční platy a plno nervů, ale podařilo se. Dron byl hotov a jeho poutavý příběh mohl začít.

Po několika nezdařených pokusech s vlastním dronem se zúčastnil fotografické soutěže a k jeho štěstí soutěž vyhrál. Získal první profesionální dron, se kterým již bylo možné pořizovat neskutečné záběry, které uchvacují veřejnost, včetně nás dnes.

Podařilo se mu překonat sám sebe a také druhý nejvyšší vrchol světa. Bez jakýchkoliv zkušeností držel krok s profesionálními horolezci a během cesty pořídil dechberoucí záběry, které si můžete prohlédnout i Vy na jeho sociálních sítích. Pod uživatelským jménem Petr Jan Juračka ho najdete na Instagramu, Facebooku či Youtube.

fotografie – www.petr.juracka.eu

Against Nature

Koordinátor: Santiago Lopez

Během našeho dne exkurzí jsme se jeli podívat do Veletržního paláce. Sraz jsme měli v 11 hodin, a i když jsme se sešli včas, naše skupinka se nespojila se zbytkem, a tak jsme mysleli, že k nim nepatříme a oni zase k nám. Nakonec jsme zjistili, že jsme jedna velká skupina a naše dobrodružství začalo!

Koupili jsme si skupinové lístky za 50 Kč na výstavu: „AGAINST NATURE“, což je výstava „Oproti přírodě“. Je to vlastně výstava, která podává zprávu o mladých umělkyních a umělcích, kteří využívají všemožné prostředky na vytvoření uměleckého díla. Popravdě, asi nikdo z nás nepochopil podstatu této výstavy a tak jsme byli všichni zmatení. Naše oči spatřily nebývale špinavá prostěradla sešitá k sobě, staré pytle od brambor poskládané do šatů pro nevěstu a samozřejmě nesmím zapomenout na CHLEBOVOU SOCHU SVOBODY! Starý krekr s přilepenou rukou s pochodní... Jak originální! -poznámka autora: konečně jsem si někde připadala jako normální člověk mezi šílenými věcmi. Vyčerpání z našich tíživých myšlenek jsme zamířili na jiné patro, kde jsme očekávali trochu méně s l o ž i t ě j š í umění. Samozřejmě že moderní české umění ztratilo naději na slávu za miliony a obdiv mladých studentů z gymnázií.

Nakonec jsme byli přesvědčeni o naprostém zklamání a pokusili jsme se vymyslet plán, jak to vynahradíme. Nakonec nás napadl nějaký podnik, kde se můžeme najíst a bez žádných jiných návrhů jsme vyrazili. Naše cesta směřovala na Staroměstské náměstí, přes Pařížskou ulici a po tajné cestě (své podniky si střežíme jako tajemství!) až jsme nakonec došli do španělské hospůdky schované na tajném místě. Někdo si dal jídlo, jiní zase nějaké pití a my jsme si jako velké holky daly pomerančový džus.

Spokojení s nečekanou trasou starou Prahou jsme hledali cestu na metro. Nakonec jsme se rozdělili a každý z nás už měl svou vlastní cestu domů. A jak na nás působila exkurze? Jelikož nás umění moc nezaujalo a raději jsme upustili od bláznivých věcí, tak popravdě ani nevím. Snad jen dodat, že jsme si to nakonec užili a že nelitujeme žádné chvíle.

Děkujeme za exkurzi, už se těším na příště!

Vendula Šafránková a zbytek mé skupinky Zuzana Čiháková a Kristýna Blahová

Návštěva soudu

Koordinátor: Mgr. Michal Korenčík

Pamela Soukupová (2.C)

Dne 9. listopadu jsem měla tu příležitost navštívit Justiční areál Na Míčáncích a vidět pár velice zajímavých případů. Samotný areál působí spíše depresivně i přes barevně oddělená patra. Ovšem příjemným překvapením byl velice příjemný přístup ostrahy při prohlídce u vstupu do budovy. Detektory nepípaly na celou budovu, ale pouze upozorňovaly nenápadným červeným světlem. Jediné, co nás opravdu iritovalo, byly tabule, které ukazovaly, v jakých soudních síních je jaký případ. Kdyby informace na tabuli nejely tak pomalu jako já do školy, nemuseli jsme prosvihnout zajímavé případy.

Já osobně jsem navštívila tři soudní síně. V každé z nich jsem narazila na velmi příjemné soudce, kteří přítomnost veřejnosti uvítali. Podle mého názoru už soudní síň nepůsobí tak negativním dojmem jako celý zbytek budovy. Avšak atmosféra by se tam dala krájet.

První případ, u jehož řešení jsem byla, byl porušení podmíněného trestu. Po sáhodlouhém přeřikávání namemorovaných paragrafů došel soudce k vyslýchání svědků. Svědkyně byla též obětí, ovšem čeho byla obětí, jsme se nedozvěděli. K té byl soudce velmi přívětivý a pozastavil její výpověď pouze tehdy, když potřebovali nadiktovat informace zapisovatelce. Nakonec státní zástupce navrhl trest. Podle mého soudu byl spravedlivý vzhledem k sociální a rodinné situaci obžalovaného. Soudce pronesl rozsudek o prodloužení podmíněného trestu o dvacet měsíců a přidal k němu krátký monolog směřovaný přímo do svědomí obžalovaného. Jednání bylo ukončeno, což znamenalo, že jsme se konečně mohli nadechnout, protože během jednání nám dění kolem vzalo dech.

Druhý případ byl velmi krátký, protože musel být odložen pro nedostatek důkazů. Šlo o rozvod manželství, ve kterém nebyla spokojena manželka. Manžel ovšem tvrdil, že jejich vztah není tak špatný. Od první chvíle jsme byli na straně pánovy manželky, protože mluvila mnohem více k věci. U něho jsme měli pocit, že něco tají.

Poslední případ byl pro nás úplně nezajímavější, protože šlo už o hlavní líčení. Díky bohu bylo veřejné, takže jsme ho měli jako třešničku na dortu: Tento spor se týkal muže, který zanedbává vyživovací povinnost vůči svým dětem. Celé líčení připomínalo spíše divadelní hru nebo přiblblý seriál, protože se obě strany častokrát hádaly a osočovaly z věcí, které s případem neměly nic společného. Ovšem celý případ skončil pro obžalovaného vcelku příjemně, protože dostal místo vězení jenom tři sta hodin veřejně prospěšných prací.

Celá exkurze byla velmi zajímavá a velmi užitečná pro upevnění vědomostí, které jsme nabyli při hodinách práva ve škole. Dokonce se vyprávění a reflexe dostala i mezi spolužáky, kteří neměli to štěstí se na exkurzi dostat, a ti vytváří skupinku nadšenců, kteří se k soudu půjdou podívat sami. A já budu jeden z nich.

Stanická, Vebrová (2.B)

V rámci dne exkurzí 9. listopadu jsme navštívily Obvodní soud pro Prahu 10 Na Míčáncích. Měly jsme možnost vidět poznatky z hodin ZSV v praxi. Po příchodu jsme si utvořily skupinky a mohly jsme si vybrat, na který případ chceme jít. Stihly jsme tři jednání a ani jedno nás nezklamalo. První případ se týkal porušení podmínky, to nám nepřišlo příliš zajímavé, ale určitě to bylo poučné. Druhým případem byl rozvod, který i přesto, že byl velmi krátký, tak nás opravdu zaujal. Kdybychom věděly, kdy bude další líčení, tak se určitě přijdeme podívat.

Třetím, čili závěrečným případem jsme asi nejvíce poznamenány, především proto, že se nám naskytla příležitost poznat, jak se lidé chovají po ukončení soudního procesu. Tím máme na mysli, že jsme potom venku slyšely rozhovor paní navrhovatelky s jejími dětmi, kterých se soud týkal.

Celkově to byl velice pozoruhodný zážitek, který bychom si rády zopakovaly.

Veronika Kretíková, Andrea Ulrichová (4.A)

Exkurze u Obvodního soudu byla velice zajímavá. Navštívily jsme několik procesů, jak v trestní, tak i v civilní věci. Zaujala nás práce soudců, které jsme měly možnost vidět. Nejzajímavější byl proces matky s otcem o výši alimentů. Otec žádal o jejich snížení, ale neuspěl. Soudkyně rozhodla ve prospěch matky a to i bez přestávky na poradu a rozhodnutí.

Jediné negativum bylo, že na většinu procesů se obžalovaný vůbec nedostavil, nebo nepřišla ani jedna strana. Takže bychom celou exkurzi hodnotily jako povedenou a určitě velmi naučnou.

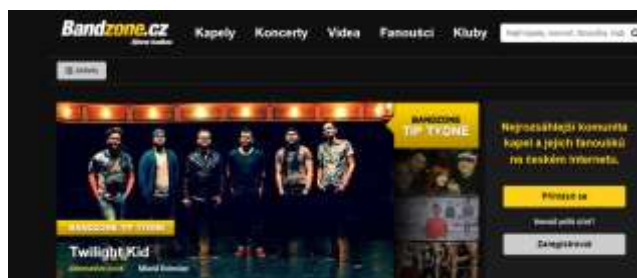
Lucie Kadlecová (3.C)

V rámci dne exkurzí jsem navštívila obvodní soud- Justiční areál Na Míčáncích, Praha 10. Měli jsme spolu s dalšími studenty možnost navštívit jednání některého z těchto soudů. Nejvíce mě lákalo shlédnout zejména nějaké z trestních jednání. To se mi splnilo a měli jsme možnost vidět případů, kde se u obžalovaného řešilo spáchání trestného činu v době trvání podmínky a jednalo se o návrhu změny trestu podmíněného v nepodmíněný. Zejména díky výpovědi svědkyně a faktu, že obžalovaný nebyl již půl roku pod vlivem návykových látek mu byla udělena podmínka v délce trvání dvacet měsíců. Při dalším jednání jsme měli možnost shlédnout sporné řízení – rozvod, který byl pro nesoulad manželů, nutnosti přiložení opatrovnického opatření a důkazových návrhů odložen na dobu neurčitou. Naším posledním jednáním byl spor, řešící přečin zanedbávání vyživovací povinnosti. Jsem ráda, že předmětem těchto jednání byly tři různé záležitosti, které jsou v současné době poměrně aktuální a hodně se řeší. Ráda jsem pozorovala schopnost soudců, právníků a státních zástupců rychle reagovat, argumentovat, klást potřebné otázky a vynášet návrhy a rozsudky.

„Můžeš“ – motivační seminář s úspěšnými podnikateli

Koordinátorka: Ing. Irena Rudolfová, Mgr. Marie Šudomová

Setkali jsme se s **s Janou Řehořkovou**, Hračkotéka <http://www.hrackoteka.cz> a
s **Michalem Novákem**, Bandzone <http://bandzone.cz/>.

Přednáška se mi velice líbila. Byla pro mě velice motivační v tom, čeho chci jednou dosáhnout. Zároveň mi ukázala, že úspěchu lze dosáhnout velice snadno, jen je potřeba mít dobrý nápad a umět ho realizovat. Můj celkový dojem z přednášky je skvělý, pan Novák nám dal naprosto jiný pohled na situaci a oslnil mě celkovým životem. Zároveň nám bylo ukázáno, jakým způsobem lze dosáhnout cíle.

Aneta Papírníková, 3D

Vykládali vše srozumitelně, celkem vtipně a řekli nám různé příběhy lidí v našem věku, o trochu starších lidech a o sobě jak k podnikání přišli apod. ...Nejzajímavější bylo to, když nám řekl, že někomu z nás dá knihu, ale museli jsme říct, proč by jsme ji měli dostat.

Jan Solil, 1C

Přednáška mě velmi obohatila. Když jsem se na přednášku hlásil, nečekal jsem, že to bude tak zajímavé. Přednášející nám vykládali s nadšením a zápalem. Jejich názory mě velmi zaujaly. Celá přednáška mě bavila a zaujal mě názor, že každý může podnikat. Že i z malé činnosti, jdou udělat velké věci. Přednášející vyprávěli spoustu příkladů, které se jim opravdu staly, se kterými se opravdu setkali. Michal mluvil spíše o působení na zákazníky a Jana spíše o svém úspěchu ve světě podnikání. Jsem rád, že jsem si tuto přednášku vybral. Z přednášky jsem nadšený. Myslím, že mi to opravdu změnilo život

Vojtech Smitka, 2D

Exkurze se mi velice líbila. Mnoho informací jsem si odnesl, které do budoucna určitě využiju. Výstup obou podnikatelů hodnotím jako povedený a pro mě motivující. Přednáška mi poskytla spoustu informací, které se jako student ve škole nedozvím. Podnikatel Michal byl rozhodně lepším řečníkem a bylo vidět, že má v oboru podnikání více zkušeností. Podnikatelka Jana je teprve začínající podnikatelkou. Na druhou stranu musím říci, že příběh už velice úspěšného člověka a člověka teprve ve vývoji svého úspěchu (snu) je dobré znát.

Tobišek Jakub, 4A

Celkově bych zhodnotil tento seminář velmi pozitivně, donutilo mě se zamyslet, co bych chtěl v životě dělat. Příběhy, které nam vypravěli podnikatele, byly velice poučné a občas i zábavné a myslím si, že ostatní se mnou sdíleli stejný názor.

Lukáš Příbyl, 1A

Skvělý bylo, že jsme poslouchali rady od **úspěšných** podnikatelů. Jednou chci taky podnikat. Úplně nesouhlasím s názorem, že člověk musí být sobecký, ale je pravda, že dokud není člověk sám se sebou spokojený a je šťastný, tak těžko udělá někoho jiného šťastným. Mám rád adrenalinové sporty, takže se pokusím vymyslet jak v tom jakýmkoliv způsobem podnikat.

Michal nemluvil o svojí kariéře, ale spíš se snažil studentům poradit, jak mají v životě uspět a snažil se jim vnuknout myšlenku, za kterou se mají vydat a být úspěšní. Radil, abychom šli za tím, co nás dělá šťastnými a nemáme se ohlížet za sebe, ale jít rovnou dopředu. Přednáška se mi moc líbila, myslím si, že mi to bylo k něčemu dobrý. Dalo mi to hodně naděje. Uvědomil jsem si, co chci doopravdy dělat a nedat na rodiče.

Tomáš Khol, 2.D

Bylo super slyšet příběhy studentů z jiných škol, které nám podnikatel Michal vyprávěl, bylo to poučné a zjistila jsem, že se dá začít podnikat úplně ze všeho, třeba i z venčení psa. A zároveň bylo super poslouchat podnikatelku Janu, která podniká kratší dobu než Michal, bylo hezké vidět, jak je z toho všeho nadšená a jakou má z toho ohromnou radost. Zjistila jsem, že z každého zájmu se dá začít podnikat. Zajímavý byl okamžik, kdy student měl říci situaci, ve které byl šťastný. Studenti se báli vystoupit. Možná by bylo dobré napsat to na papír anonymně, protože se bojíme, aby nás ostatní za náš názor neodsoudili.

Veronika Kholová, 2.D

Káthmándú

Koordinátor: Mgr. Michal Matušík

Káthmándú je hlavní a největší město Nepálu, leží v údolí Káthmándú v zóně Bágmatí. Údolí Káthmándú je údolí, nacházející se v centrální části Nepálu. Zahrnuje oblast tří vlastních měst – Káthmándú, Pátan a Bhaktapur. V Káthmándú žije přibližně 1 milion obyvatel, hlavním jazykem je nepálština. Jeho rozloha je 50,67 km². Je pozůstatkem horského jezera.

Nachází se zde mnoho hinduistických a buddhistických chrámů. Historický střed města je okolo náměstí Durbar Square, které je v seznamu světového dědictví UNESCO.

Mimo vrcholky Himalájí, často lidé navštěvují Tatopani, což jsou horké prameny

Podnebí je subtropické monzunové, ovlivněné členitostí terénu. Období dešťů je od června do září. Kvůli své poloze je ze všech stran odklopen horami – ovzduší je nevětrané

Nepál je oficiální federativní republika, prezidentkou je BidhjádévíBhandárióvá, vládou komunisti (stále je demokracie), prozatímní ústava.

Problémy s vodou- Dříve vodu přiváděly do centra vodovody od pramenů v horách. Každý obyvatel měl možnost nabrat si pitnou vodu v některé z kašen. Pak přišel problém, Počet obyvatel se začal závrtným tempem narůstat. Nezvýšila se porodnost, ale klesla úmrtnost. Situaci ještě zdůraznil problém s odpady. I to málo vody, které doteče ke spotřebiteli, se znečištěním (odnášejí mrtvé do řek, proto je voda znečištěná, všechno házeli do řeky Pagmátí, což je páteří stok Káthmándu)

Nedostatek vody ve světě: Nedostatek vody je globální problém. Zásadním problémem je špatná dostupnost vody a její nízká kvalita. Miliony chudých obyvatel musí denně absolvovat několikahodinovou cestu pro vodu nebo za ni drazé platit pouličním prodáváním. K vodě nemá přístup asi 1,2 miliardy lidí

Příčiny: růst populace, klimatické vlivy ... souvisí s všeobecnou cirkulací atmosféry, znečišťování vodních zdrojů člověkem ... pesticidy, hnojiva, splašky, průmyslové odpadní vody, plýtvání vodou ve vyspělých zemích, ekonomická zaostalost.

Oblasti: Afriky, Blízkého a Středního Východu, území na západu USA

Řešení: omezení plýtvání ve vyspělých zemích ... limity, zdražení, časové omezení. Kanalizace, čištění odpadních vod (cena-1 miliarda)

Jakub Žamburek, 1.B

Čistička odpadních vod

Koordinátorka: Mgr. Kateřina Kubrichtová

Štěpán Lipus 2.B

Dne 9.11. 2016 jsme se zúčastnili exkurze v čističce odpadních vod v Praze. Akce se konala v rámci dne exkurzí. Už na začátku nás přivítal sympatický mladý muž, jenž nás obeznámil se základními informacemi o čističce. Dozvěděli jsme se, že ve staré čističce probíhalo čištění pouze mechanicky, zatímco v nové a biologické bázi. Před Vstupem do čističky jsme vyfasovali oranžové vesty pro návštěvníky a přivítal nás náš hlavní průvodce. Poté jsme mohli vyrazit. Počasí nám přálo a tak jsme nemuseli zrychlovat tempo kvůli úmorné zimě. Postupně jsme prošli celý komplex a dozvěděli se mnoho zajímavých informací o celém provozu čističky, jenž je velice důkladný, avšak pro mne dosud trochu nepředstavitelný. Následovala další místa rozmanitých vzhledů i vůní, která nám dopodrobna odhalila všechny mechanismy a zaměstnance čističky.

Dozvěděli jsme se informace o době procesu čištění vody, který trvá přibližně 8 hodin, zjistili jsme také, jakou škodu způsobili povodně v roce 2002, kdy musel být provoz čističky zastaven. Zkrátka exkurze obsahovala opravdu plno zajímavých a obohacujících informací a vnesla mi do vědomostí o procesu čištění vody úplně nový pohled. Jediné, co bych snad vytknul, byl fakt, že neprobíhala nějak výrazná diskuse mezi návštěvníky a panem průvodcem, což by určitě exkurzi ještě vyzdvihlo, nicméně mám na exkurzi jednoznačně kladný názor a doporučuji všem návštěvu tohoto komplexu. Zjistíte

totiž kolik věcí, které do odpadních vod nepatří, lidé stále vyhazují.

Queer filmový festival Mezipatra - PŘIJÍMÁNÍ JINAKOSTI

Koordinátorky: Ing. Irena Rudolfová, PhDr. Danica Slouková, CSc.

Svět je různorodý. Jsme otevřeni vůči jinakosti? Děti chápou jinakost jako něco přirozeného. S negativními postoji vůči ostatním se většinou setkávají až díky jiným. Na svých toulkách světem pochopíte, že skoro všechno se dá dělat jinak a svou cestu si můžete upravit podle sebe a své vnitřní přirozenosti. Každý z nás je jedinečná individualita a očekává, že bude tolerován ostatními.

V jedenáct hodin v Lucerně zhasla světla a plátno se rozjasnilo. Čekal na nás asi hodinový, dá se říci, dokumentární film o homosexualitě a její vnímání. Mám-li být upřímná tak ve filmu jsem se nedozvěděla až tolik zajímavých faktů o koexistenci a případných protestech kvůli zrovnoprávnění LGBT komunity, ale o to více měl propracované působení na emoce a názorné ukázky gayů a lesbiček a jejich vypořádání se se sebou samým či s nimi jejich okolí. **Doted' si ale stejně nedokážu představit jaké to je se "vyoutovat" (tzn. dát najevo, že jsem gay\lesba).** Děsí mě představa reakce jejich okolí, rodiny, blízkých přátel atp. Jak můžeme zaručit, že se na ně nebudou do konce života dívat skrz prsty? **Myslím, že se po téhle zkušenosti budu dívat na homosexuály trochu jinak.**

Po filmu ještě následovala beseda s pracovníci z organizace Člověk v tísni a ředitelkou Prague Pride Kateřinou Saporovou. Ona sama je lesba a vychovává se svou přítelkyní dvouměsíčního syna. Jsem ráda, že je umožněn i přes rozdíl orientace u nás plnohodnotný život a nemohu autentické líčení jejího života i některé peprné podrobnosti hodnotit jinak než kladně. **Snad mě to zase někam posunulo a rozhodně nelituji, že jsem se exkurze zúčastnila, nešlo nakonec přeci jenom o to, ulít se ze školy...**

Treglerová Michaela, 3.A

Exkurze se mi líbila, ale už z názvu „Přijímání jinakosti“ je cítit vnímání homosexuality jako odlišnost a i film byl dle mého názoru udělaný tak, jako by byl každý homosexuál na svůj problém sám. Přitom myšlenka filmu byla naprosto opačná. Viděla jsem už spoustu filmů a dokumentů s touto tematikou a všechny na mě působily dojmem, že homosexualita je velký problém, člověku ztěžuje celý život a většina lidí je odsoudí. Já osobně mám spoustu kamarádů homosexuálů a myslím si, že nejtěžší pro ně bylo, když si to uvědomili a museli to sami sobě a lidem kolem sebe přiznat. Ale pokud jste obklopeni dobrými lidmi a pravými kamarády, což oni byli, tak si myslím, že to okolí přijme bez problémů...

Denková Michaela, 3C

Jsme otevřeni vůči jinakosti? S touto otázkou se potkává každý a každý si ji jinak vyloží. Někteří homosexualitu vidí jako nemoc či chybu v genech, ale někteří to považují za přirozenou věc. Zrovna já to považuji za přirozenou věc. Dokonce jsem se už dřív setkala s odlišně orientovanými lidmi, kteří mohou být skvělí kamarádi a rádi si vás vyslechnou. Každý má právo si vybrat, s kým chce strávit svůj život. Je to jenom na volbě člověka. Zároveň přicházejí i negativní stránky. Někteří lidé začnou homosexuální páry pomlouvat, ztrácejí v nich důvěru. A co rodiče? Ti, to mohou pobrat

dobře, i když to chvíli trvá anebo vykopnou dítě z domu. To se taky stává. Já v homosexuálním páru zas tak velký rozdíl nevidím. Lidé si předávají lásku. Jediný rozdíl je v tom, že to nejsou muž - žena, ale muž- muž nebo žena- žena a v pořizování si dětí. Je také vědecky dokázáno, že se homosexuální páry více věnují svým dětem, tak nechápu, proč někteří lidé tak vyvádějí, když vidí dvě holky či muže se držet za ruku. **Neměli bychom lidi soudit podle sexuální orientace.** Nemám žádnou zkušenost s homosexuály, ale vím, že většina lidí jimi až opovrhují. Předsudky jsou jedna věc a měli bychom si je nechat pro sebe. To samé s urážkami. Někdy nutí lesby a gaye k zoufalým činům, jako je zapírání své orientace nebo to dovede až k sebevraždě, protože se bojí, jak je jejich okolí přijme, a jsou nejistí, jestli se nemusí stydět ukazovat svou odlišnost na veřejnosti. Představte si v této situaci sebe, jak by vám bylo?

Martina Kučová, 1A

Hranice volnosti. Tento projekt je zaměřen na zlepšení situace lidí patřících do sociální menšiny LGBT. Jde o snahu zvýšit naši toleranci vůči těmto lidem a naučit nás, že na nich není nic špatného. Jsem moc ráda, že projekty jako tento existují a že mají vysokou úspěšnost, protože **i když žijeme ve 21. století, zdaleka si nejsou všichni lidé rovni** a rozhodně nemáme všichni stejná práva. Dnes už naše společnost považuje rovnoprávnost žen a mužů za normální. Homosexuálové jsou ve spoustě zemí tolerováni, ale společnost je jako normální nepřijímá. A to by se právě mělo změnit. V současné době se projednává zákon o možnosti adopce dítěte jednoho z partnerů ze stejnopohlavního páru tím druhým partnerem, což by ale mělo být dávno samozřejmostí. Co když by to dítě o skutečného rodiče přišlo? Přece je nesmysl, aby muselo jít do dětského domova, když má ještě jednoho rodiče! Dnešní zákony ale nepovolují, aby dítě vyrůstalo s nelegitimním rodičem. Zkrátka je toho ještě dost, co by se mělo změnit, abychom měli spravedlivou a rovnou společnost.

Helena Hesounová, 3.D

Úvodem bych chtěla říct, že jsem s výběrem exkurze byla velmi spokojená a považovala jsem ji za podnětně strávený čas. Myslím, že projekty, jako je tento, jsou velmi důležité a v budoucnu by se jejich množství mělo zvyšovat, nebo alespoň zlepšit jejich propagace. Bylo by velkou chybou tvrdit, že boj za práva LGBT komunity už skončil, že situace je dostatečně dobrá, že společnost je dostatečně tolerantní. Ačkoli je situace bezpochyby lepší než v předešlých letech, ve společnosti je stále rozšířeno ohromné množství předsudků, pramenících z nevědomosti a nepochopení a ještě větší nepochopení způsobujících. **Pokud chceme žít ve světě, kde jsou si lidé rovni a kde se nemusí nenávidět za to, kdo jsou, měli bychom se dle mého mínění zaměřit na šíření tolerance na školách,** neboť, když budeme dětem už od útlého věku sdělovat, že předsudky vůči homosexualitě jsou bezpředmětné, přijmout to jako automatický fakt. Proto jsem moc ráda, že byl tento projekt zařazen do výběru exkurzí na naší škole.

Kateřina Průšová, 3D

Lidské stopy v krajině

Koordinátorka: Mgr. Eva Seidlová

Naše exkurze začala na autobusové zastávce Dunajská v pražských Bohnicích.

S paní profesorkou Seidlovou se nás sešlo 13 statečných, ochotných v listopadovém počasí strávit v terénu 3 – 4 hodiny. Počasí našim zážitkům vyšlo naštěstí vstříc, bylo chladněji, ale slunečno.

Po úvodních organizačních pokynech jsme se seznámili s p. Janovskou z ekologického centra Podhoubí. Ta naši exkurzi připravila a celým trojským údolím nás provedla.

Začátek exkurze sice nebyl příliš optimistický neboť na dotaz proč jsme si vybrali právě tuto exkurzi, byly naše odpovědi dosti vyhýbavé – většinou jsme se nedostali nikam jinam, o ekologii jsme nikdo příliš zájem nejevil.

Průběh exkurze byl ale nakonec celkově optimistický. Procházeli jsme jednotlivými úseky trojského údolí a plnili jsem připravené úkoly týkající se problematiky : krajina kolem nás.

Základem byla práce s mapou, vyhledávání jednotlivých změn, které pražskou Troju provázely od počátku osídlení do dnešní doby. Některá stanoviště byla vedena spíše formou hry v jiných jsme pracovali s textem. Dle mého názoru některá stanoviště mohla ale být připravena trochu odborněji – přeci jen jsme studenti gymnázia.

Situaci vyrovnávala paní profesorka Seidlová, která nám procházku zpestřovala otázkami na zdejší květenu.

ZOO

Koordinátorky: Mgr. Barbora Machalická, Jana Svejda

Once upon a time there was an elephant and her name was Anne. She was really strong and brave elephant woman and she fell in love with elephant man. His name was Jumbo. And one day Anne got pregnant. Anne and Jumbo were really happy, but she was really nervous, because she knew, that she will carry this little elephant baby for 25 months. These 25 months went so fast. The last month was horrible and really painful, but Anne told herself that it was worth it. And one magical day a miracle happened. It was a cold night and Anne gave birth to this cute and little elephant. The veterinarian that helped Anne with birth wore a black cap with a red pom-pom. When the little elephant was born, the red pom-pom fell down and it was the first thing that this little elephant saw and he started to play with it. So they named him Bambo because he was born in the Czech Republic and pom-pom is called in Czech language bambule.

Anna Dopitová a Julie Řeřichová 1.D.

Richard's journey for knowledge

Sun shone into his eyes. He woke up.

„Where am I? And why am I surrounded by these little mice?“ asked Richard himself.

“You better be careful what you say big boy” answered one of those *mice* „we are the mighty meerkats, the strongest kind that ever walked the Earth, and you are now our slave!“ (*evil sounds of hundreds of meerkats cheering in the background*)

„Well, Ok. If you think so.“ Said uninterested Richard, and walked out of the meerkat enclosure.

While he was walking back to his pavilion, he was thinking about a few things. The first one was how did he get into meerkat enclosure, the second one was why did he get there and the third one was why the hell was the llama enclosure burning. He heard someone shouting his name. He turned his head and saw his old friend polar bear Joe waving at him.

„Dude, you are still alive? How could you survive last night? You drank way too much banana spirit!“ said Joe.

„What are you talking about?“ answered Richard.

„You don't remember? You had birthday party last night!“

„Wow, I don't remember anything. Don't you know how did I get into meerkat enclosure? I woke up there today“

„Well, as I remember, you were asking penguins if they could lend you their hidden cannon, so maybe that's the reason. You can ask them, their enclosure is not so far away from here.

„Thank you, I'll ask them“ thanked Richard and walked away in the direction of the penguin pavilion.

When he came in, it was suspiciously silent. He was ready to defend himself if needed. He saw something moving in the dark corner.

„Show yourself! I can see you.“

Mysterious person still stood in shadows.

„I've been expecting you Richard, don't be afraid, come closer.“ said mysterious person.

„I'm came here to..“

„seek knowledge?“ disturbed him the one who hasn't showed his face yet.

„Yes.. But, how do you know?“ answered surprised Richard.

„I know a lot of things young gorilla. If you want me to tell you how did you get into meerkat enclosure you have to do something for me.“

„I'll do anything to know.“

„Ok, bring me the Kentucky Fried Chicken secret formula, and I will answer your questions. Don't ask why, just go.“ than he left Richard alone.

One month after.

„I wasn't expecting you to come back this early. I've been trying to get it my whole life!“ said surprised stranger.

„You were seeking on wrong places, dear Stranger.“

„Tell me how did you get it!“

„Legend says if you are in need, climb Mt. Everest and the ape god Harambe will show up.“ so I climbed Mt. Everest and he really showed up. He said he will tell me the secret formula only if i will revenge him. I agreed, so he told me. And now I am here to tell you.“

„Ok, you are prepared to know who I am.“ he stepped out of shadow „I am Ronald McDonald, the true reason why millions of people around the World are obese! Tell me that recipe and I'll give you your answers.“

Richard didn't hesitate, and gave the recipe to McDonald. When the recipe touched McDonalds hands, the ground shook and mighty Harambe appeared and sucked McDonald to endless nothing.

„He was never meant to know the KFC recipe in any universe, in any reality. You'll never hear about him again, he doesn't exist anymore.

„But Harambe, how am I going to know how did I get into meerkat enclosure now?“

„It's pretty simple, you were not in their enclosure but they were in yours.“

Then Harambe disappeard, and left Richard in his thoughts....

Vojtěch Vilhum

Příběh odesílám za celou naší třídu

2.C

“Připoj svůj hlas!”

Koordinátor:

Mgr. Martin Stolbenko

Náplň akce:

společné vypracování programu + částečný

**nácvik předvánočního
pěveckého/hudebního vystoupení**

Vybavení:

pěvecké či jiné **hudební zkušenosti**, případně vlastní
hudební nástroj **nebo** alespoň interpretační a
dramaturgické **nadšení** ☺;

„Pěvecká“ exkurze se zdařila jen částečně. Jak vidno, sešlo se nás celkem málo, a pokud jde o hudební výkony, někteří sice statečně pěli, jiní se však pouze vezli - a moc daleko nedojeli ☹.

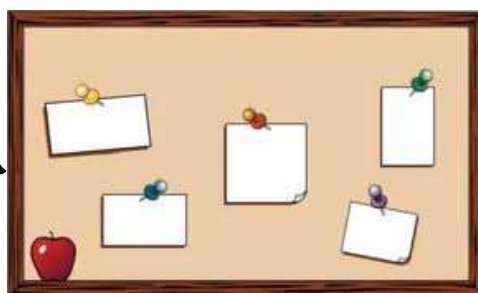
Na vánoční vystoupení nebo dokonce vzkříšení školního sboru to tedy zatím bohužel zatím nevypadá. Leda by se na pěvecké „tahouny“ (nechci je na fotce označovat ☺) brzy nabalili šikovní pěvci a hudebníci z řad ostatních studentů (a profesorů? ☺) ... !!!

Pár slov závěrem

Množství exkurzí, ze kterého mohli v letošním školním roce naši studenti vybírat, bylo opravdu velké. Výše uvedené práce studentů představují pouze malou ochutnávku toho, co všechno mohli na vybraných kulturních akcích vidět a zažít.

Věnujte proto pozornost i dalším „reportům“ z konaných exkurzí, které jsou k dispozici na nástěnkách v budově školy ...

Mgr. Lucie Kamenová